

Հուս իջնայ մեռելներուդ հողուն:
Խեղբ տեսնաս (տղուդ, որդիքդ կամ ծաղրով՝ կորսուած
բռնի մը համար):

Խող պոնես՝ օսկի կտրի:

Հայր Աբրահամին պեքեքերը վրատ ըլլայ:

Աուրին տէս ազիզ ըլլաս (ջուր մեծարող՝ ն կ'ըսուի):

Մէկ պարձի վրայ ծերանաք (նոր ամուսնացողներուն):

Ձէն կենաս (ապրանք ծախողը կ'ըսէ՝ դրամը ստացած
ժամանակ):

Ձէն մնաս, շէն և պայծառ մնաս (զանձանակը դրամ ձգողին,
ժամուն կանթեղը իւր լեցունողին):

Ձեքե ծամէ (զգուական խօսք՝ ուղղուած մանուկներուն,
երբ ասունք քաղաքավարութեամբ
կը պատասխանեն «համմէ», փո-
խանակ ըսելու կոշտութեամբ «հէ,
հնչ է»):

Ուղուրու խառնի ըլլայ (նոր տուն առնողին, աղջիկ
նշանողին և այլն):

Պոյ սիրեմ:

Պոյ պոյ հարս ընես (մէկուն աղջիկներուն վրայ խօսուած
ատեն):

Տանոյ բերող օխճ ըլլայ (բարև բերողին կ'ըսուի):

Տեօվիքնին տեսնաս (զաւկի տէր զ'ըսուի):

Տուն օխճ կենաս (մեռելի տէրոջ կ'ուղղուի):

Փխր էխսիլար ըլլաս:

Քունդ անուշ, էրածդ բարի (նոր քունէն ելողին):

Ժ. ԱՆԵԾՔՆԵՐ ԵՒ ՑԱՆԴԻՄԱՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Եխճըկճիս ցե պատերը փակճիս (բարկութեան ժամանակ
կ'ըսուի ի պատասխան «աղջիկ» բառին):

Եխպար ցաւերու կաս (նոյնպէս եղբայր բառին ի պատասխան):

Եղ ցանեմ օր չհոտիս (կ'ըսուի մեծախօս մարդու):

Եման ցաւի կաս (կ'ըսուի ամառն ըսելով գործէ փախչողին):

Եմրններդ կոտորի (նոյնպէս):

Ենկրճակներու կաս:

Ենունդ մարի կամ մնայ:

Ենտէր մնայ:

Աստուծու խաղաղին կաս:
 Աստուծու կաճակներուն կաս կամ հանտըպիս:
 Աստուծու կրակները սիրտիդ իշնայ:
 Աստուծու կրակները սրտդ թափի:
 Զեհեթ զըսքս ըլլայ իերածդ:
 Էրեսդ հերմակ կննայ (քաղաքափարական թեթև լանդի:
 մանուկիս):
 Էրթալտ ըլլայ, կալդ չըլլայ:
 Էրկու լուսդ էյունայ:
 Էրկու լուսիդ պեպեֆները վար վագէ:
 Բագի պսակի արժանի ըլլաս:
 Թերմաշ մնայ (լաթեղէններու համար կ'ըսուի):
 Ժամուն դուռները մուրաս:
 Ինչ սև սամար է եղեր քի ծներ էս:
 Իս աեսնայ օ՜ք քեզ վերցունէ:
 Լեզուդ չորնայ կամ պապնծի (խօսող անձին):
 Խուրճին կաթէ (կամ վագէ) ականճդ չսող անձին):
 Ծակ ծակ կաս:
 Ծակնկիս:
 Ծակուկ ծակուկ ծակնկիս:
 Ծակուկ ծակուկ կաս:
 Ծանդ մարի (պօռացող անձին):
 Կետինն տակը (կամ ճիպը) ասինս (կամ մտնաս):
 Կէշ ալ էս (կ'ըսուի տղեղներուն):
 Կլխդ մենճ քարը:
 Կլխդ փարատի (որ և իցէ առարկայի համար. կլօխդ՝
 աչսինքն ի գլուխդ):
 Կնկալս, քեփեդ ի վար տնկուիս (եկինկ՝ բառին ի պա-
 տասխան):
 Կրողս էլլայ, ուտես, տանի (զգուելի, զաղիր բաներու համար):
 Հարհրիս (հէպրէ բառին ի պատասխան):
 Հաւերը ձկնդ հանեն (ի պատասխան հա «այո» բառին՝
 որ անքաղաքափար ձև է փոխանակ ըսելու համար):
 Ծաղդ աուրս հանեն:
 Ծեհեկլիսին քեօր:
 Ծղակտոր էլլաս:
 Ծղիկ ճղիկ էլլաս (կամ կոտորուիս):
 Մահման տողերու կաս:
 Մահս էլլայ կամ տանի (շատ զգուելի է):

Մարմրիւս (ի պատասխան «մայր բառին», հմտ. հար-
հըրիւս և այլն):

Մենձ քար իյնայ քեփեիդ (ի պատասխան «մեձ» բառին):
Ունուեդ վերնայ:

Չարս տանիս (տգեզ է):

Չիբը չարաչիբը կաս (ի պատասխան «չէ» կամ «չկայ»
բառին):

Չհասնէիր մեզնայու:

Չհասնէիր չկատարէիր ըլլալու:

Չորս հոգիով տուրս հանեն:

Չօռ մը:

Պատանքդ կարեմ:

Պերանդ պունուի (դիմադարձութիւն ընողին):

Պերնէդ էլլայ վրադ թափի (կ'ըսուի անիծող անձին):

Պունուած էլլաս:

Պոյդ սրջի:

Պոյդ վեր չելլայ:

Պոյդ օկլիւմ օկլիւմ կայ:

Սևդ կապեմ կամ հագնիմ:

Սօմ քնանալդ ըլլայ (կ'ըսուի պառկողին):

Վրադ լամ:

Վրադ շարեն (զբերու, գործիքներու և այլն հետ գործ
ունեցած ժամանակ):

Տամլաներու կաս:

Տուներ չը մթնանա:

. . . ցաւի կաս (ամեն առարկայի համար, օր «հաց ցաւի
կաս, ճուր ցաւի կաս» և այլն):

Տաւս պանի վրադ (կեղտոտ, տգեղ, զգուելի է):

Տաւս ցեցս էլլայ (կեղտոտ, զգուելի է):

Փաւա վաւաւա ըլլաս (վաւաւ «դրամ» ուղղին):

Քարը քեփեիդ:

Քար ծնէի օհ՝ քեզի չծնէի:

Քիթէդ պերնէդ կայ (կերածին համար):

Քրքրիւս կ'ըսուի ի պատասխան «քոյր» բառին. հմտ.
«հարհրիւս, մարմրիւս» և այլն):

Քյօռնանա:

Օթկդ կոտրէր օհ չիզալիր: